

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้น ปวช.2/1 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ในปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมามีพบว่านักเรียนจำนวนหนึ่ง จากนักเรียนทั้งหมดที่เรียนในรายวิชานี้ ส่งงานไม่ตรงเวลา ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาส่งงานไม่ตรงเวลา โดยคิดว่าการเสริมแรงทางบวก ด้วยการให้คะแนน ชมเชยและติดประกาศรายชื่อของผู้ที่ส่งงานทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม สามารถที่จะทำให้นักเรียน ส่งงานตรงเวลาได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ทำวิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะศึกษาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนที่เรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยการใช้แบบสอบถามถึงปัญหาที่เกิดขึ้น การล่าช้าในการส่งงานและปัญหาที่ไม่ส่งงาน ในการประเมินพฤติกรรมการส่งงานผู้วิจัยทำแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนแล้วให้ตัวนักเรียนเอง เพื่อนต่างกลุ่มและครูผู้สอนร่วมกันประเมิน ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัญหาที่ส่งงานล่าช้าและไม่ส่งงานและหาทางแก้ไขให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองในการส่งงานในครั้งต่อไป

1.1. วัตถุประสงค์

- 1.1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก
- 1.2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก

1.2. ขอบเขตของการวิจัย

- 2.1. **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่.2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
- 2.2. **ตัวแปร** ได้แก่
 - 2.2.1 ตัวแปรอิสระ : การเสริมแรงทางบวก
 - 2.2.2 ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน

3. เวลา – สถานที่

- 3.1. เวลา : เวลา 4 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวมจำนวน 72 ชั่วโมง/ภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1/2564
- 3.2. สถานที่ : สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

- เนื้อหารายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

5. นิยามศัพท์

5.1. การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยใช้คะแนน คำชมเชยและติดประกาศรายชื่อของผู้ที่ส่งงานทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม

5.2. พฤติกรรมการส่งงาน หมายถึง การส่งงานที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์คุณภาพของงานอยู่ในเกณฑ์ และตรงตามเวลาที่กำหนด ทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม

6. แบบแผนงานวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียน (Action Research)

7. ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

7.1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์ วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่ได้รับการเสริมแรง ทางบวก

7.2. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ปวช.2 วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเสริมแรงทางบวกเป็นแนวคิดหนึ่งของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning Theory) ซึ่งการเสริมแรงพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Burrhus F. Skinner ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Emitted) ของบุคคลจะเปลี่ยนไปเนื่องมาจากผลกรรม (Consequence) ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมนั้น Skinner ให้ความสนใจกับผลกรรม 2 ประเภทคือ ผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรง (reinforcer) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำอยู่มีอัตราการกระทำเพิ่มมากขึ้นและ ผลกรรมที่เป็นตัวลงโทษ (punisher) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำนั้นยุติลง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcer) ความหมายการเสริมแรงทางบวกการเสริมแรงทางบวกคือการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น ผลกรรมที่ทำให้พฤติกรรมมีความถี่เพิ่มขึ้น เรียกว่า ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcer) ลักษณะของตัวเสริมแรงมี 2 ชนิดคือ

1. ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่มีคุณสมบัติด้วยตัวของมันเองในการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพหรือมีผลต่อผู้ได้รับโดยตรงเช่น อาหาร ความเย็น เป็นต้น
2. ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรง โดยการนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เช่น เงิน รางวัล คำชมเชย เป็นต้นหลักการทั่วไปในการใช้การเสริมแรงทางบวกอย่างมีประสิทธิภาพการเสริมแรงทางบวกนั้น สามารถใช้ได้กับพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาหรือพฤติกรรมพึงประสงค์ เพียงแต่ผู้นำไปใช้จะต้องสามารถเลือกตัวเสริมแรงได้อย่างเหมาะสมและมีหลักการนำไปใช้ดังนี้

- 2.1. เสริมแรงทางบวกจะต้องให้หลังจากการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่านั้น
- 2.2. การเสริมแรงจะต้องกระทำทันทีที่เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย
- 2.3. การเสริมแรงควรให้อย่างสม่ำเสมอ
- 2.4. ควรมีการบอกเงื่อนไขการให้การเสริมแรง
- 2.5. ตัวเสริมเรานั้นควรมีปริมาณพอเหมาะที่จะเสริมแรงพฤติกรรมโดยไม่ก่อให้เกิดการหมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรง
- 2.6. ตัวเสริมเรานั้นจะต้องเลือกให้เหมาะกับแต่ละบุคคล

ข้อควรคำนึงถึงและการเลือกใช้ตัวเสริมแรงประเภทต่างๆ

ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของหรืออาหาร เช่น ขนม เครื่องเขียน ของรางวัล เป็นต้น การใช้อาหารหรือสิ่งเสพได้จะเกิดปัญหาการหมดสภาพได้ถ้าให้มากเกินไปหรือช่วงเวลาไม่เหมาะสมเช่น ไม่สามารถให้ได้ทันที ครอบงวนกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ เป็นต้น วิธีการให้เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมเป้าหมายที่กำหนด

ทันที นำไปใช้กับทั้ง เด็กและผู้ใหญ่ในหลายพฤติกรรมซึ่งสิ่งของหรืออาหารเท่านั้นที่นำมาใช้เป็นตัวเสริมแรงทางบวกควรมีให้เลือกหลากหลายชนิด

ตัวเสริมแรงทางสังคม เช่น ชมเชย ยิ้ม จับมือ สบตา เป็นต้น อาจแสดงออกด้วยคำพูดหรือท่าทางต่างๆ หลักการคือต้องชมต่อหน้าทันที ต้องบอกว่าชมพฤติกรรมอะไรที่ดี และความรู้สึกที่คุณมีต่อผู้แสดงพฤติกรรม หลังจากพูดให้หยุดชั่ว ขณะใช้การแสดงความชื่นชมทางสีหน้า กระตุ้นให้เพิ่มความถี่พฤติกรรม

ตัวเสริมแรงเป็นกิจกรรมที่บุคคลชอบทำมากที่สุดหรือกิจกรรมที่บุคคลทำบ่อยที่สุดมาเสริมแรงกิจกรรมที่บุคคลทำน้อยที่สุด แต่ข้อพึงระวังคือ ไม่สามารถให้ได้ทันทีในขณะที่เกิดพฤติกรรมและการให้ตัวเสริมแรงทางบวกประเภทนี้ต้องให้หรือไม่ให้กิจกรรมเท่านั้น และควรมีกิจกรรมให้เลือกหลากหลาย

ตัวเสริมแรงที่เป็นเบี่ยงรกร เช่น การใช้เงิน ดาว แด้มสะสม คะแนน เป็นต้นโดยสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้มากกว่า 1 ตัวขึ้นไป เบี่ยงรกรเป็นตัวเสริมแรงทางบวกที่มีประสิทธิภาพสูงมากในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถใช้งานได้ง่ายและไม่รบกวนพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่ แต่เมื่อยุติการใช้อย่างทันทีทันใดจะทำให้พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนั้นกลับสู่สภาพเดิมทันที

ตัวเสริมแรงที่เป็นข้อมูลย้อนกลับ เช่น ผลการตรวจสุขภาพ ประกาศคะแนนสอบ เป็นต้น ควรให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นพฤติกรรมทางบวกมีความชัดเจนถูกต้องของข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นบุคคลที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมเชื่อถือ ควรอธิบายให้บุคคลเห็นความสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงพฤติกรรมตนเอง และกำหนดเป้าหมายของพฤติกรรมที่ต้องการปรับปรุง อาจใช้คู่กับตัวเสริมแรงอื่นๆ โดยเฉพาะตัวเสริมแรงทางสังคมหรือเบี่ยงรกรจะทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตัวอย่างงานวิจัยที่นำการเสริมแรงทางบวกไปใช้โสภา ลิมวัฒนาพันธ์. (2538) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง การเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี่ยงรกร ที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ชั้น ปีที่ 1 ที่มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายต่ำ จำนวน 15 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน มีลักษณะดังนี้ กลุ่มทดลอง 1 ได้รับเทคนิคการควบคุมตนเองกลุ่มทดลอง 2 ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี่ยงรกร และกลุ่มควบคุม รูปแบบการทดลองใช้ ABF Control Group Design เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายพบว่า 1). นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเสริมสร้างแนวคิดและการปรับปรุงโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของหน่วยงานในกรุงเทพมหานคร 30 เม.ย.-2 พ.ค.51 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 25เสริมแรงทางบวกด้วยเบี่ยงรกร มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2). นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี่ยงรกร มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมทั้ง ในระยะทดลองและระยะ

ติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3). ในระยะทดลอง พบว่า นักศึกษากลุ่มนี้ได้รับเทคนิคควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบียร์รถกร มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายไม่แตกต่างกัน และ 4). ในระยะติดตามผล พบว่า นักศึกษาที่ได้รับเทคนิคควบคุมตนเอง มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบียร์รถกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก ของวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้น ปวช.2/1 ของวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 15 คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน		แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์					
ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ-สกุล					
1	63201050001	นายกิตติพงศ์	ชมอินทร์				
2	63201050002	นายคมศร	จันทร์คง				
3	63201050003	นายจีระชัย	พุ่มทอง				
4	63201050004	นางสาวเจนจิรา	เนียมแก้ว				
5	63201050006	นายชัยภัทร์	เดชธนู				
6	63201050008	นางสาวณหฤทัย	ดวงแก้ว				
7	63201050009	นางสาวณัฐนิชา	เพชรคง				
8	63201050011	นายทัศนัทยา	พูลเกษม				
9	63201050012	นายธนภฤติ	ทรงลักษณ์				
10	63201050014	นายนฤสรณ์	วงศ์ทอง				
11	63201050015	นางสวานันทนา	อุณหะนันท์				
12	63201050016	นายนันทพงศ์	เจียมสกุลรัตน์				
13	63201050017	นางสาวนารีรัตน์	กาญจนรุ่ง				
14	63201050018	นางสาวบัณฑิตา	รอดกรูฎร์				
15	63201050020	นางสาวบัณพร	ชูเดช				

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย

เพื่อสำรวจปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียนโดยผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงาน

ลักษณะของเครื่องมือ

		แบบประเมินพฤติกรรมส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน						
		วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน		อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์				
ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ-สกุล		จำนวนครั้งในการส่งงาน				
1	63201050001	นายกิตติพงศ์	ชมอินทร์					
2	63201050002	นายคมศร	จันทร์คง					
3	63201050003	นายจิระชัย	พุ่มทอง					
4	63201050004	นางสาวเจนจิรา	เนียมแก้ว					
5	63201050006	นายชัยภัทร์	เดชชญ					
6	63201050008	นางสาวณฤทัย	ดวงแก้ว					
7	63201050009	นางสาวณัฐนิชา	เพชรคง					
8	63201050011	นายทัศนทยา	พูลเกษม					
9	63201050012	นายธนภฤติ	ทรงลักษณ์					
10	63201050014	นายนฤสรณ์	วงศ์ทอง					
11	63201050015	นางสวานันทนา	อุณหะนันท์					
12	63201050016	นายนันทพงศ์	เจียมสกุลรัตน์					
13	63201050017	นางสวานาริรัตน์	กาญจนรุ่ง					
14	63201050018	นางสาวบัณฑิตา	รอดกรฎ์					
15	63201050020	นางสาวบัณฑิตพร	ชูเดช					

เกณฑ์การให้คะแนนการส่งงานในเวลาที่กำหนด

ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ส่งงานก่อนเวลา โดยงานเรียนร้อยและถูกต้อง
ระดับคะแนน	0.5	หมายถึง	ส่งงานหลังเวลาที่กำหนด
ระดับคะแนน	0	หมายถึง	ไม่ส่งงานเลย

การทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข

ก่อนทำการใช้เครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยทดลองใช้กับนักเรียน ชั้น ปวช.2/1 จำนวน 15 คน ผลปรากฏว่า เครื่องมือใช้ได้ผลดี นักเรียนส่งงานตรงตามกำหนดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน ก่อนการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงาน มีรายละเอียดดังนี้

แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน									
วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน					อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์				
ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ-สกุล		จำนวนครั้งในการส่งงาน					
				1	2	3	4	5	รวม
1	63201050001	นายกิตติพงศ์	ชมอินทร์	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
2	63201050002	นายคมศร	จันทร์คง	0.5	0.5	0.5	0	0	1.5
3	63201050003	นายจีระชัย	พุ่มทอง	0.5	0.5	0.5	0.5	0	2.0
4	63201050004	นางสาวเจนจิรา	เนียมแก้ว	0.5	0.5	0.5	0	0	1.5
5	63201050006	นายชัยภัทร์	เดชธนู	0.5	0.5	0.5	0.5	0	2
6	63201050008	นางสาวณฤทัย	ดวงแก้ว	0	0	0.5	0	0	0.5
7	63201050009	นางสาวณัฐนิชา	เพชรคง	0	0.5	0	0.5	0	1
8	63201050011	นายทัศนทยา	พูลเกษม	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
9	63201050012	นายธนภฤติ	ทรงลักษณ์	0.5	0.5	0.5	0	0	1.5
10	63201050014	นายนฤสรณ์	วงศ์ทอง	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
11	63201050015	นางสาวนันทนา	อุณหะนันท์	0.5	0.5	0	0	0	1.0
12	63201050016	นายันทพงศ์	เจียมสกุลรัตน์	0.5	0.5	0.5	0	0	1.5
13	63201050017	นางสาวนารีรัตน์	กาญจนรุ่ง	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
14	63201050018	นางสาวบัณฑิตา	รอดกรฎร์	0	0	0	0	0	0
15	63201050020	นางสาวบัณฑิตพร	ชูเดช	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
รวมคะแนน									15

การหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหาได้จากการนำเอาคะแนนการประเมินของนักเรียนทุกคนมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนก่อนใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงาน
ของนักเรียน

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{จำนวนคะแนนทั้งหมด}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}} \\ &= \\ &= \frac{25}{15} \\ &= 1.67 \end{aligned}$$

2. การรวบรวมข้อมูลการส่งงาน หลังใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงาน

แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน									
วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน				อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์					
ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ-สกุล		จำนวนครั้งในการส่งงาน					
				1	2	3	4	5	รวม
1	63201050001	นายกิตติพงศ์	ชมอินทร์	1	1	1	1	1	5
2	63201050002	นายคมศร	จันทร์คง	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
3	63201050003	นายจีระชัย	พุ่มทอง	0.5	0.5	1	1	1	4
4	63201050004	นางสาวเจนจิรา	เนียมแก้ว	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
5	63201050006	นายชัยภัทร์	เดชธนู	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
6	63201050008	นางสาวณฤทัย	ดวงแก้ว	0.5	0.5	0.5	0.5	1	3
7	63201050009	นางสาวณัฐนิชา	เพชรคง	0.5	0.5	0.5	0.5	1	3
8	63201050011	นายทัศนทยา	พูลเกษม	1	1	1	1	1	5
9	63201050012	นายธนภฤติ	ทรงลักษณ์	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
10	63201050014	นายนฤสรณ์	วงศ์ทอง	1	1	1	1	1	5
11	63201050015	นางสาวนันทนา	อุณหะนันท์	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
12	63201050016	นายนิพนธ์พงศ์	เจียมสกุลรัตน์	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
13	63201050017	นางสาวนารีรัตน์	กาญจนรุ่ง	1	1	1	1	1	5
14	63201050018	นางสาวบัณฑิตา	รอดกรฎร์	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
15	63201050020	นางสาวบัณฑิตพร	ชูเดช	1	1	1	1	1	5
รวมคะแนน									57.5

การหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหาได้จากการนำเอาคะแนนการประเมิน
ของนักเรียนทุกคนมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียนหลังใช้แบบประเมินพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียน

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{จำนวนคะแนนทั้งหมด}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}} \\ &= 57.5/15 \\ &= 3.83 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียนหลังใช้แบบประเมินพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียนเท่ากับ 3.83 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียนหลังใช้แบบประเมินพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียน **สูงกว่า** ก่อนการใช้แบบประเมินพฤติกรรมกำรส่งงำนของนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผลปรากฏว่านักเรียนสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ มีพฤติกรรมการส่งงานอยู่ในระดับที่ดี ดังนี้

การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ระดับชั้น ปวช.2/1 วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการเสริมแรงทางบวก ของนักเรียนดีขึ้น ภายหลังจากใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน มีผลการประเมินดังนี้

- การหาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนก่อนใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน เท่ากับ 1.67
- ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหลังใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน เท่ากับ 3.83

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหลังใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน **สูงกว่า** ก่อนการใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน

ผลการใช้เสริมทางบวก

นักเรียนส่งงานตรงเวลามากขึ้น การจัดการเรียนการสอนทำได้คล่องตัว เนื่องจากจากนักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียน1 สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์ระดับชั้น ปวช.2/1 ในปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมามีพบว่านักเรียนจำนวนหนึ่ง จากนักเรียนทั้งหมดที่เรียนในรายวิชานี้ ส่งงานไม่ตรงเวลา ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาส่งงานไม่ตรงเวลา โดยคิดว่าการเสริมแรงทางบวก ด้วยการให้คะแนน ชมเชยและติดประกาศรายชื่อของผู้ที่ส่งงานทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม สามารถที่จะทำให้นักเรียน ส่งงานตรงเวลาได้ภายหลังทำการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนดีขึ้น โดยสังเกตค่าเฉลี่ยจากการใช้แบบประเมินพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.67 เป็น 3.83

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการทำวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรม การส่งงานของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบมากขึ้น สามารถปฏิบัติงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดได้

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆหรือในรายวิชาอื่นต่อไป เพื่อให้เป็นการเสริมสร้างพฤติกรรมให้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นการสร้างจิตสำนึกต่อพฤติกรรมการรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์นิยมวิทยา , 2530.กาญจนา
 วังมายู. การวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน , 2544.
 บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:ชมรมเด็ก, 2535
 ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทักษะคิดการวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย ,
 กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์โอ เดียนส์โตร์,2526
 กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 . บริษัทพริกหวานกราฟฟิก
 จำกัด กรุงเทพมหานคร , 2542
 ประวัติเอราวรรณ. การวิจัยในชั้นเรียน กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด
 ,2542 สุขโขทัยธรรมมาธิราช, การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน
 ,มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี, 2540.

